

Afscheid Statenlid Marlou Jenneskens, 8 mei 2026

Marlou,

Elf jaar geleden – een Limburgs jubileum lang –
kwam je als een frisse wervelwind
dit gouvernement binnenwaaien.

Toen nog met je diploma vers op zak,
als bestuursadviseur van GS;
gedreven en enthousiast,
dát werd al snel duidelijk.

Je viel op,
want drie jaar later
sta je zelf al op de lijst
voor de Provinciale Statenverkiezingen.

Niet als lijstduwer onderaan,
zoals eigenlijk het plan was,
maar gelijk op plek 2....

Een plek waarmee je
na die verkiezing van 2019
meteen doordringt
tot het hart van dit Gouvernement:
deze Statenzaal...

En een jaar later werd je, met je 28 jaar,
al fractievoorzitter,
de jongste van dat moment.

Maar je passie – én aanleg –
voor politiek stond
eigenlijk al in de sterren geschreven.

Je begon je maidenspeech
hier immers met het verhaal

dat je geboren bent op een
historische politieke dag:

de dag waarop hier in Gouvernement
Europese leiders
de onderhandelingen openden
voor het Verdrag van Maastricht.

Dat je met hart en ziel
aan het politieke stiel bent verknocht,
bleek ook bij je laatste optreden in deze zaal:

je moest moeite doen
om het droog te houden.

Niet vreemd natuurlijk.
Zeven jaar lang
was deze politieke arena
zo'n beetje je tweede huis.

Het waren ook zeven jaren
waarin je je bijdragen vaak verrijkte
met leerzame bespiegelingen,
geïnspireerd door filosofen, andere politici
en misschien wel de allergrootste leermeester:
de geschiedenis.

Maar nog belangrijker:
in die zeven jaren zag iedereen je groeien:
in je handigheid in het politieke spel,
in de scherpheid van je analyses,
en in je kennis van zaken.

Limburg heeft daar zichtbaar
garen bij gesponnen.

Het Limburg dat jou - zoals je zelf vaak zegt -

'je wortels gaf en vleugels geeft',
laat jij op jouw beurt
ook weer een stukje beter achter.

Je mag met recht trots zijn
op wat je voor geliefde provincie hebt bereikt.

Die 40 groene schoolpleinen,
de betere verdeling van middelen voor sport en cultuur, en
als mooie afsluiter: jouw inbreng in het *Brightlands Future Fund*...

Het zijn slechts drie voorbeelden
van jouw gepassioneerde inzet
voor alles wat Limburg nodig heeft
voor een glanzende toekomst.

Van uitstekend onderwijs tot de Einsteintelecoop,
van talentontwikkeling op elk mogelijk niveau tot serieus sportbeleid;
en vooral, waar jouw hart misschien wel het hardst voor klopt:
het creëren van gelijke kansen voor kinderen.

Net zo goed wees jij
het Limburgs dialect
de weg naar deze Statenzaal.

Al twee keer kon iedereen
hier met 'een debat in het plat'
spreken in de taal van zijn of haar hart.

Ja, ook dat heb je hier voor elkaar gekregen.

Maar na dit ene Limburgse jubileum
vond je het tijd voor de bestorming
van een andere politieke arena.

Niet die in Den Haag,
maar, als kersverse lijsttrekker van je partij,

die in je eigen Maastricht.

Misschien heb je iets van het campagnevoeren opgepikt toen je als jong politiek talent in de Verenigde Staten de verkiezingsstrijd tussen Donald Trump en Hillary Clinton op de voet volgde.

Zeker is dat je het bij je eerste verkiezingen in Maastricht fantastisch hebt gedaan: als nieuwkomer behaalde je de meeste voorkeursstemmen én leidde je je partij naar de overwinning.

Nu lijkt je één van de zwaarste functies in Maastricht te gaan vervullen; en wel eentje waarin een *otoriteitstoeker* je elk jaar, onvervalst de *woerheid* gaat vertellen...

In een interview las ik dat je je ooit afvroeg of je dat wel kon, de politiek ingaan? Of iemand anders niet geschikter zou zijn?

Inmiddels heb je dat antwoord zelf overtuigend gegeven: je kunt het, en je bent geschikt.

En al kies je nu voor het hoofdstedelijke huis van de democratie, ik sluit niet uit dat je hier, binnen een aantal Limburgse jubilea, nog eens terugkeert ... wie weet zelfs op mijn stoel....

Marlou,
Je sloot je laatste officiële bijdrage in deze Statenzaal af met de woorden

“Wees lief voor Limburg, en aardig voor elkaar”

En eerlijk is eerlijk:
jij bent daar in al die jaren
zelf het voorbeeld van geweest.

Je combineerde scherpste in het debat met respect voor je collega's,
en je hield altijd oog voor de menselijke kant van beleid.

Je hebt laten zien dat je met gedrevenheid én vriendelijkheid het verschil kunt maken;
niet alleen in het politieke spel, maar vooral voor Limburg zelf.

Dat is misschien wel het mooiste wat je na zeven jaar achterlaat:
laten zien dat je stevig kunt zijn op de inhoud,
zónder de ander uit het oog te verliezen.

Met die houding, daar ben ik van overtuigd,
ga je ook Maastricht iets waardevols brengen.

Blijf dus vooral wie je bent.

“lief voor Limburg, en aardig voor elkaar.”

We nemen deze woorden ter harte;
en we gaan jou heel erg missen.

Marlou,

ook namens Limburg:
ontzettend bedankt!